

Tint de Festa - Crònica de la Festa 2015.

Filà Cids

I.PRELUDI

Alcoi, just quan el rellotge marca que falten 24 dies i 23 hores per al començament de les nostres Festes, comença l'Assemblea de Rams. Molta il·lusió i esperança entre els festers per saber si aquest any, i després de la petició de Festa, se'ns ofereix el tenir algun càrrec i acte. Després de tot això gaudim de l'assaig amb la nostra Banda de musica. Amb il·lusió renovada i havent reposat forces amb les viandes preparades, observem a la primera formació de Cids que sortirà al carrer el dia 25, els Dianers amb els acords de la peça el "Fusteret". Es comença a sentir la Festa.

També sentim Festa a l'esport, on ambdues qüestions van de la mà en la nostra Filà. Els nostres companys de bàsquet, esquaix, pàdel, tennis taula, els quals van aconseguir triomfar, així com els nostres Cadets de futbol 8. Visca els Cids.

II.INVOCACIÓ

-Alcoi, 31 de març. Descobriment del Cartell anunciador de la Festa a la façana de l'Ajuntament. Alcoi en Festa, deixat atrapar.

-Alcoi, 4 d'abril, Festa a la Penya Bon humor. Es descobreix el cartell anunciador de la Festa. Un guerrer Cid és el protagonista d'aquesta obra, el nostre amic i company Mario Valls.

-Alcoi, 5 d'abril. De bon mati a la Filà arriben els "Gloriers", Alfredo Soler Penadés i Francisco Piñero (Piñerín), els nostres companys i els musics. És el gran dia de la Glòria, del pregó, de la Festa als nostres carrers i muntanyes. Des de l'Ajuntament l'encarregat de representar-nos és Alfredo Soler, mentre que des de la Llar de Sant Josep i des de les nostres muntanyes al Preventori és Francisco Piñero. La Glòria torna a cridar a la Festa.

El nostre Poble fa la Festa amb la seva ordenada orgia, com diu un company nostre.

-Alcoi, 10 d'abril. Els Cids eixim al carrer amb la primera de les dues "Entradetes". La nostra Banda d'Atzeneta interpretant els acords de les nostres marxes preferides que sonen al carrer Sant Nicolau.

-Alcoi, 12 d'abril. Infantesa de Primavera, Glòria Infantil.

Un Cid té l'honor de representar a la Filà en aquest acte, José Company Domènech. A l'Església de Santa Maria es celebra la Missa amb la que arranca la Festa aquest dia. Un diumenge ennuolat, amenaçant pluja. Un xiquet vestit de Cid es troba a l'església, i esperant la seua sortida xiquets, xiquetes, familiars, amics i companys de la Filà amb la nostra Banda de musica per acompanyar-lo a la Filà, on es serveix l'esmorzar. Puntual arriba al Partidor, on a les dotze arranca la desfilada. Els carrers estan plens, la gent vol Festa. Del cel cauen "quatre gotes" que no impedeixen l'esplendor i la il·lusió de tota la gent. Amb pas ferm i decidit, els "Glorierets" arriben al temple del Patró. Des d'allí el nostre Cid, amb la família i membres de la Filà, es dirigeix cap a la nostra seu social, on s'arrodoneix una jornada que José i els seus pares mai oblidaran.

-Alcoi, 17 d'abril. Estrena del sainet "Te n'has passat deu pobles", on hi ha una representació de la nostra Filà mitjançant una esquadra de Cids.

-Alcoi, 18 d'abril. En segona convocatòria pel País Valencià els Cids tornem al carrer amb la segona "Entradeta". Hi ha disputes per fer de cabo (sempre hi ha algu que te "loctite" en la porra) i tornen a sonar amb força les marxes Tino Herrera, Apòstol Poeta i Aralk, que fan avançar aguerridament les nombroses esquadres de Cids.

III. EXPECTATIVA

-Alcoi, 20 d'abril. Des de les huit i quart, la imatge de Sant Jordi "El Xicotet" es traslladada des de l'església del Patró fins la parròquia de Santa Maria, on els tres dies següents es celebra el Tridu. Pocs Cids són els que acompanyen a Sant Jordi, enguany cau dilluns i resta expectativa.

-Alcoi, 23 d'abril. Dia de Sant Jordi, dia gran per a tots. Aquest any no és festiu, però si es commemora amb diversos actes, entre els que trobem l'arribada a Alcoi del reliquiari que es conserva a la Catedral de València amb restes del braç de Sant Jordi i a partir del qual es va fer la relíquia del sant que conservem a Alcoi. Tanca la jornada una processó en la que trobem algun que altre Cid.

IV. LA FESTA CRIDANT-NOS ESTÀ

-Alcoi, 24 d'abril. La Festa està a punt d'arribar amb el cant de l'Himne. A les 19,30h. les bandes de música comencen a desfilat. Aquest any un total de 21 bandes participen en la Festa del pasdoble. En caure la nit, al voltant de les 21,00h. el director de l'Himne, Jose Almería Serrano, rep la batuta de mans del Sant Jordiet i comença a sonar la música. L'emoció ens envolta, les llàgrimes afluoren als ulls quan escoltem els primers compassos amb el cant unitari de tot un Poble. Amb la Festa proclamada, els festers arribem a la Filà a menjar l'Olla. Comença la trilogia. La Festa és imparable.

V. EL DESPERTAR

Són tres quarts de cinc. És el dia 25 d'abril. La trilogia s'ha retrasat per demanda de la gent. La Diana està a punt d'arrancar, aquest any de nou a la part dreta de la plaça d'Espanya. L'aroma de la Festa torna a sentir-se quan després de l'Ave Maria i la interpretació de l'Himne, comença la desfilada. Quinze minuts després del silenci es senten les notes de "El Fusteret", el pasdoble que identifica la Diana dels Cids. Ja hi som.

El roig amb pinzellades de groc, impregna la plaça. Magníficament Arnaldo Dueñas alça l'espasa i dirigeix a la resta de companys. Mira els ulls dels amics i familiars que estan marcant el pas al ritme de la música, mentre que el seu cor marxa accelerat i un bon grapat de sentiments s'escapen. El seu bon fer el recompensa amb aplaudiments del públic. Magnífic Arnaldo. A partir d'ací, toca córrer. Al Parterre és Javier Ruiz l'encarregat d'agafar l'espasa. Gran cabo i millor persona.

Al Partidor és Juanjo Quiñonero qui agafa l'espasa i, amb la peça "Un Moble Més", la Diana inicia el descens per Sant Nicolau. Posteriorment és Carles Esteve i Alfredo Miralles els que es van succeint amb l'espasa. Els primers raigs de sol saluden als dianers. Magnífica Diana i molt curta.

VI. EL CIEGO SOL, LA SED Y LA FATIGA...

Por la terrible estepa Castellana al destierro,

Con doce de los suyos, polvo-sudor y hierro, el Cid cabalga

Els Cids, aguerrits, alegres i ben formats, es disposen a conquerir Alcoi des de El Partidor. S'acosta el moment d'arrancar. Aquest any som els quarts. Comencen a sonar els timbals mentre el cor de tots nosaltres va al mateix ritme. El guió obri el pas de l'esquadra. L'esquadra ja col·locada i el cabo Rafael Olaya marca el pas amb els primers compassos de Tino Herrera, qui ordena alçar les armes quan arriba el fort de la música. L'arrancà és digna d'un ben fet. Magnífic Rafa. Amb estil propi dirigeix l'esquadra, que delecta al públic pas a pas. Els balcons són plens i la satisfacció es desborda en el rostre de cada fester.

Els 60 músics de la Unió Musical d'Atzeneta d'Albaida s'esforcen per aconseguir que el pas dels Cids es deixi notar dins de l'Entrada de cristians. Poc després és Paco Piñero qui succeeix a Rafa. Al Calderón arriba el torn d'onze nous esquadrers mentre no deixa de sonar Tino Herrera. Carles Esteve agafa la porra. L'entrada dels Cids a Alcoi agafa el camí del final mentre les ments volen cap al que la filà va viure només tres anys abans.

Amb la mateixa velocitat que l'any anterior, a Carles el succeeix Jordi Miró. Gran cabo i fester que dona pas a eixa joventut que entra amb força. Guillermo Quiñero és el primer. Gran futur, gran cabo, mentre les llàgrimes del seu pare Juanjo al darrere afloren, així com les del nostre entranyable Vicent Serra i les de Mario Valls, el fill del qual succeeix en el bon fer a Guillermo. Ignacio Valls, gran, molt gran. L'esquadra culmina el seu trajecte. Darrere els més menuts gaudeixen en xicotet format d'allò que serà seu en el futur. Les Jimenes (cada vegada en major nombre, la qual cosa ens honra i engrandeix) i els Cids, alguns d'ells amb banderins, precedeixen l'atapeïda carrossa de tancament. Miguel Jover, el cop, somriu complagut. La seua faç és la metàfora de la satisfacció dels Cids per una exemplar entrada.

La satisfacció es trasllada a la filà durant el dinar. I més tard a la plaça de Dins, on la conjunció entre festers i músics és perfecta. Mentre els moros fan la seva arribada a Alcoi, els Cids gaudeixen d'un dels moments més divertits de la trilogia. A poc a poc, els efectius van minvant i només una minoria aguanta fins arribar al sopar amb el que clou la primera jornada dels Moros i Cristians.

VII. AL NOSTRE PATRÓ SANT JORDI

La Festa te una gran tradició que li dona sentit, i aquesta és honrar a Sant Jordi, la qual cosa Alcoi fa aquest any per dues vegades, avui dia 26 d'abril la segona. Per què els Cids són una gran filà es demostra amb les quatre esquadres i els 41 festers amb disseny complet que participen en la Segona Diana, juntament amb tres esquadres de xiquets. Magnífica representació.

La Filà destaca enguany amb l'homenatge al fester veterà al nostre amic i company Miguel Jover, referent en la nostra Filà pel seu bon fer. Els Cids no obliden a aquells que han engrandit l'entitat. Miguel, molt emocionat té un record per als companys que han compartit moltes vivències a la Filà i també cap a la seva família. L'homenatge reuneix a bon grapat de Cids i Jimenes al Parterre.

Per què els Cids són afortunats de tindre a Mari com a conserge queda clar al dinar del dia de Sant Jordi, un acte de confraternitat de la nostra gran família.

Són 55 festers els que per la vesprada participen en la Processó General, així com moltes Ximenes. Una simbiosi perfecta. Malgrat les llàgrimes de pluja i un recorregut més curt per aquest motiu es pot dir ben alt que la filà és un referent en actes, tot i que algun company vagi amb la capa en “3D”.

Entrada la nit el nostre Patró ja es troba al seu temple. La Festa, per als Cids, continua amb harmonia de nou a la seu de la Filà. Al carrer més d'una botella de café, cava i aiguardent han mort, provocant algun que altre mal de cap.

VIII. GUERRA-GUERRA

El crit de guerra recorre el matí del 27 d'abril. Els moros han declarat l'enfrontament per conquerir Alcoi després d'haver-ho intentat per la via diplomàtica. 37 Cids prenen part en la batalla. Darrere del castell es troben els nostres guerrers. Són pocs els Cids als que encara queden reserves per disparar davant l'església del Patró, i entre ells algun ferit com Ignacio Clement, qui dóna fe de les conseqüències de la cruenta batalla.

Després de l'inevitable derrota, els festers es reuneixen a la porta de la Filà. Baix del toldo gaudim de la nostra musica i reposem forces.

Recuperades les forces amb un espectacular *putxero*, són pocs els Cids als que encara resta valor per disparar degut a l'enfrontament tan dur. Reprenen la batalla des del Parterre. La victòria està garantida i queda refermada per l'aparició de Sant Jordi, fet xiquet en la persona del miquero Mauro Alcaraz Gisbert.

Per la nit, amb el cos vençut després de tres jornades frenètiques, els Cids tenim el colofó amb l'entraeta de “*Carros de fuego*”. Centenars de persones en l'epíleg de la Festa.

IX. ALS NOSTRES FESTERS DIFUNTS

La família Cid no pot tancar aquesta Trilogia, i per tant aquest any fester, sense recordar els que ja no es troben amb nosaltres. Amb ells hem conviscut i hem rigut, i en la seva memòria ens vam reunir part de la nostra família el dia 8 de maig a l'església del Patró Sant Jordi. De la història no es viu, però s'aprèn. Poc després d'aquests minuts de record i en l'honor dels difunts, doncs a ells també els hauria agradat, gaudim d'un assaig amb la companyia dels Chanos i Verds, aquest any a la Filà Chano. Són anys de crisi que també fa que es note en el sopar.

X. EPÍLEG

Un dur any resta per davant. Que les abraçades, els somriures i la il·lusió ens acompanye durant tot l'any que avui comença.

SALUT I FEINA

Miguel J. Clement Sarria

Nota: Agraïments al nostre company Enrique Ruiz per la seva inspiració, així com a Jordi Gisbert, Juanjo Quiñonero i Mario Valls. A la Junta de la Filà i al nostre Primer Tró, Vicent Serra, per haver pensat en mi i haver-me donat aquesta feina, la qual ha estat un plaer.

VISCA ELS CIDS